

omfatter, medføre Usikkerhed, idet tilfældige Afvigelser fra de gjorte Forudsætninger ville kunne faa væsentlig Betydning. Man maa derfor nøjes med at foretage de fornødne Beregninger paa Grundlag af saadanne Erfaringer, som foreligge, og om hvilke det med nogen Rimelighed kan antages, at de ville passe paa Anstaltens Personale, og derefter i Tidens Løb foretage de Rettelser, der ville vise sig hensigtsvarende. Af Hensyn hertil ere de i Slutningen af § 8 angivne Revisionsbestemmelser foreslaaede.

Til de Beregninger, der i Henhold til foransførte Bemærkninger ere udførte for at fastsætte Bidraget til Pensionsfonden, er der anvendt Erfaringer angaaende Invaliditet og Dødelighed blandt Kontorpersonalet ved de tykke Sernbaner, hvilke Erfaringer foreligge i brugbar Form. Idet man dernæst er gaaet ud fra rimelige Forudsætninger angaaende Anføttelsesalderen og fremtidige Lønningsstigninger og Fokremmelser, er man kommet til det Resultat, at det aarlige Bidrag for Funktionærer, der ansættes efter denne Lovs Strafftræden, passende vil kunne sættes til 9 pCt. af den pensionsberettigende Lønning. I Overensstemmelse hermed er § 8 formuleret under Hensyn til, at det vil være det sædvanlige, at kun $\frac{2}{3}$ af Tantiømen medregnes ved Fastsættelsen af Pensionen. At man har foreslaaet Bidraget bestemt ved Tantiømen for det foregaaende Aar, og ikke for det løbende, er ifet af praktiske Hensyn, idet det i modsat Fald vilde være forbundet med nogen Vanffelighed at foretage de til Bestemmelsen af Tantiømens Størrelse fornødne Beregninger. Ved Fastsættelsen af Pensionsbidraget for Aaret 1899 kan man imidlertid ikke benytte Tantiømen for 1898, da denne beregnes efter de hidtil gældende Regler, og man har derfor maattet fastsætte en bestemt Størrelse i Stedet for denne Tantiøme, nemlig 200 Kr. pr. Portion; dette stemmer omtrent med det Beløb, der ventelig vil kunne opnaas for 1899, saaledes som det fremgaar af det neden for angivne Budget, hvorefter Tantiømeportionen vil blive ca. 204 Kr.

Ved den omtalte Beregning af Bidragets Størrelse er det forudsat, at det erlægges forud; det vil imidlertid af praktiske Hensyn være heldigere, at Henlæggelsen

til Pensionsfonden først sker ved Aarets Slutning, og man har derfor foreslaaet, at det ovenfor angivne Bidrag forøges med et Aars Rente.

Til § 9.

Med Hensyn til de Bestemmelser, som denne Paragraf indeholder vedrørende Lønnings- og Pensioneringsforhold for de før Lovens Ikrafttræden ansatte Funktionærer, er man gaaet ud fra den Betragtning, at disses fremtidige Lønning og Tantiøme ikke bør blive mindre end det Beløb, der ved denne Lovs Ikrafttræden er hdet dem i Lønning og udbetalt Tantiøme. Hvor dette ifølge Lovforslagets Bestemmelser vilde være Tilfældet, har man derfor foreslaaet at tildele vedkommende et personligt Tillæg, som dog helt eller delvis skal bortfalde ved indtrædende Lønningsforhøjelse. Vigesom ved § 8 har man her ansat den fremtidige Tantiøme til at udgøre 200 Kr. pr. Portion.

Anstaltens Bogholder har i de senere Aar faaet den fulde Tantiøme udbetalt af Hensyn til, at den alt oplagte Tantiøme er befunden fyldestgørende saavel til hans egen som hans eventuelle Enkes Pensionering. Det maa vel ogsaa for hans Vedkommende findes billigt, at han ikke lider nogen Formindskelse i sin hidtilværende kontante aarlige Indtægt, men man mener, at dette kan naas uden nogen Udgift for Anstalten derved, at det indrømmes ham, at hans Mindreindtægt efter den ny Lov dækkes af Renterne af den oplagte Tantiøme, og der er derfor i Forslaget indført en Bestemmelse om, at der ikke bliver at beregne noget personligt Tillæg for ham.

For Anstaltens Kasserer er der derimod paa nedenstaaende Table beregnet personligt Tillæg til Udgift for Anstaltens Kasse, da der ikke er oplagt Tantiøme for ham, idet han straks ved Tantiømens Indførelse som pensionsberettiget af sin daværende Stilling blev fritaget for at lide Afdrag i Tantiømen til Alderdomsforsørgelse.

Med Hensyn til Størrelsen af de i denne Paragraf foreslaaede personlige Tillæg henvises til nedenstaaende Table. — Det bemærkes, at de to i § 3 omtalte Ekspeditionssekretærhonorærer ere tillagte Nr. 14 og 16, hvoraf den første allerede ifølge de nu gældende Bestemmelser oppebærer et saadant.